

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616208849
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6616208849.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v spore žalobcu Doltech, s. r. o., so sídlom Budovateľská 63, 080 01 Prešov, IČO: 36 487 252, zastúpeného IURISTICO s. r. o., so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice, IČO: 36 588 041 proti žalovaným: 1/ H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. X/XXX, XXX XX N., štátny občan SR, zastúpenému doc. JUDr. Ing. Petrom Grendelom, PhD., so sídlom T. SNP 42, Košice, 2/ KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Mgr. Miroslav Maďar s. r. o., so sídlom Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36868299, o náhradu vecnej škody vo výške 13.000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/, žalovaného 2/ a žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/189/2016-177 zo dňa 28.09.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súd vo výroku IV., ktorým okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 35,90 % a vo výroku V., ktorým okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok z uplatneného nároku na náhradu škody v rozsahu 35,90 %, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o zaplatenie sumy 8.832,87 Eur titulom náhrady škody zastavil (výrok I.). Rovnako okresný súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 3.319,23 Eur titulom náhrady škody (výrok II.). Žalobu o zaplatenie sumy 847,90 Eur titulom náhrady škody s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 534,81 Eur za obdobie od 05.09.2017 až do 20.11.2018 zo sumy 8.832,87 Eur zamietol (výrok III.).

1.1 O trovách konania rozhodol okresný súd tak, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 35,90 % v lehote 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania (výrok IV.). Ďalej okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok z uplatneného nároku na náhradu škody v rozsahu 35,90 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške súdneho poplatku (výrok IV.).

1.2 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 11. 07. 2016, podanou voči žalovaným 1/ a 2/ pôvodne domáhal, aby im súd uložil povinnosť nahradiť mu spoločne a nerozdielne škodu vo výške 13.000 Eur a trovy konania. Žalobu odôvodnil žalobca tým, že žalovaný 1/ dňa 26.07.2014 nedostatočnou pozornosťou pri riadení

motorového vozidla Opel Omega evidenčné číslo KS - XXXBV a nedostatočným sledovaním situácie v cestnej premávke spôsobil dopravnú nehodu a škodu na motocykli továrenskej značky BMW typu R1200, modrej farby, evidenčné číslo PO - XXXAE, ktorý riadil Z. N. D. R., spolovník a konateľ žalobcu. V podaní doručenom okresnému súdu dňa 07. 10. 2019 si žalobca uplatnil ešte náhradu škody na huteľných veciach v celkovej výške 847,90 Eur.

1.3 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v časti o zaplataenie sumy 8 832,87 Eur a sumy 3 319,23 Eur konanie v súlade s ust. § 144 CSP a ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil. Pokiaľ ide o zvyšnú časť uplatneného nároku na náhradu škody v sume 847,90 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 534,81 Eur za obdobie od 05. 09. 2017 do 20. 11. 2018 zo sumy 8 832, 87 Eur, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobu v tejto časti uplatneného nároku na náhradu škody z dôvodu vznesenej námietky premlčania zamietol, a to tak voči žalovanému 1/ ako aj voči žalovanému 2/ , pretože žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody na veciach - na motorkárskej výstroji až dňa 07. 10. 2019 (čl. I. 137 spisu), subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 02. 02. 2015 a v súlade s § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 122 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 02. 02. 2017.

1.4 Pokiaľ ide o náhradu trov konania, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 255 ods. 1, na ust. § 256 ods. 1 a na ust. § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a uviedol, že žalobca vzal žalobu späť najprv v časti o zaplataenie sumy vo výške 8.832,87 Eur v dôsledku tej skutočnosti, že žalovaný 2/ túto sumu žalobcovi ako náhradu škody v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou po podaní žaloby uhradil, preto zastavenia konania v časti o zaplataenie sumy 8 832,87 Eur posúdil v súlade s ust. § 256 ods. 1 CSP ako procesne zavinené žalovanými 1/ a 2/, keďže náhradu škody v tejto časti mohli žalovaní 1/ a 2/ žalobcovi spoločne a nerozdielne uhradiť pred podaním žaloby, nečinnosť žalovaných 1/ a 2/ však viedla k dôvodnému podaniu žaloby. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vo vzťahu ku spoločnej a nerozdielnej povinnosti žalovaných 1/ a 2/ konštatoval, že neobstojí argumentácia žalovaného 1/, že žalobca má podľa § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu nárok priamo voči žalovanému 2/, a teda, že žalovaný 1/ nemá pasívnu vecnú legitímáciu. Pasívna vecná legitímácia žalovaného 1/ vyplýva z jeho postavenia škodcu a z porušenia právnej povinnosti podľa § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 19 ods. 1 Zákona o cestnej premávke v nadväznosti na ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o zastavenie konania v časti o zaplataenie sumy 3.319,23 Eur, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca zobral v tejto časti uplatneného nároku na náhradu škody žalobu späť bez uvedenia dôvodu, preto platí, že procesne zaviniť v tejto časti uplatneného nároku na náhradu škody zastavenie konania. Pokiaľ ide o náhradu trov konania v časti o zaplataenie sumy 847,90 Eur s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 534,81 Eur zo sumy 8.832,87 Eur za obdobie od 05.09. 2017 do 20.11.2018, kde bola žaloba zamietnutá, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ boli v tejto časti žalobou uplatneného nároku na náhradu škody v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP úspešní.

1.5 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca má voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v časti o zaplataenie sumy 8.832,87 Eur z celkovo uplatnenej sumy 13.000 Eur, čo predstavuje jeho pomer úspechu po zaokrúhlení 67,95 %. Úspech žalovaných 1/ a 2/ tak predstavuje 32,08 % ($100\% - 67,95\% = 32,05\%$). Čistý pomer úspechu žalobcu tak predstavuje 35,90 % ($67,95\% - 32,05\% = 35,90\%$), preto v tomto rozsahu priznal okresný súd žalobcovi náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/, tak ako uviedol v odvolaním napadnutom výroku IV. o trovách konania.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal ďalej na ust. § 2 ods. 1 písm. a/ a ods. 2, na ust. § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“) a uviedol, že nakoľko bol žalobca v konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona o súdnych poplatkoch, v súlade s citovaným ust. § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch zaviazal žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok v rozsahu 35,90 % zo sumy súdneho poplatku za podanie žaloby, v lehote 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o výške súdneho poplatku.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa v časti trov konania (výrok IV.) a povinnosti zaplatiť pomernú časť súdneho poplatku (výrok V.) odvolali žalobca, žalovaný 1/ a žalovaný 2/.

2.1 Žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že podáva v zákonom stanovenej lehote odvolanie čo do výroku IV. a V., a to z odvolacieho dôvodu uplatneného podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, ktoré odvolanie odôvodňuje tým, že žalobca si svoj nárok na náhradu škody, ktorého sa domáhal podanou žalobou neuplatnil riadne a včas, pretože nárok uplatnený žalobou bol už v čase podania žaloby voči žalovanému 1/ premlčaný. V uvedenej súvislosti žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody až podaním žaloby na súd dňa 07.10.2019, t. j. po uplynutí premlčacej doby. Poukázal na stranu 13 odsek 58. odôvodnenia rozsudku, kde súd prvej inštancie konštatuje, že žalovaný 1/ spolu so žalovaným 2/ mohli v časti o zaplatenie sumy 8 832,87 Eur uhradiť žalobcovi náhradu škody spoločne a nerozdielne pred podaním žaloby a svojou nečinnosťou spôsobili dôvodné podanie žaloby. V uvedenej súvislosti žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že nebol žiadnym spôsobom upovedomený, nemal ani len vedomosť o skutočnosti, že existuje uplatňovaný nárok a tento nárok nebol žiadnym spôsobom vyčíslený, preto podľa jeho názoru súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené žalovaný 1/ v odvolaní navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku IV. a V. tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému 1/ trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania a tiež aby rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok z uplatneného nároku na náhradu škody v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške súdneho poplatku.

2.2 Žalovaný 2/ v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s rozhodnutím a ani s argumentáciou súdu prvej inštancie ohľadne priznania náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 35,90 %, pretože žalobca síce zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 8.832,87 Eur späť pre správanie žalovaného 2/, ktorý po podaní žaloby zaplatil na bankový účet žalobcu poistné plnenie v tejto výške, avšak súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal dôvodnosťou podania žaloby zo strany žalobcu a dokonca sa v odôvodnení rozhodnutia nevyssporiadal ani s tvrdeniami žalovaného 2/ o tom, že žaloba bola zo strany žalobcu podaná na súd predčasne. Žalobcovi v čase podania žaloby podľa žalovaného 2/ nevznikol nárok na vyplatenie poistného plnenia, a to s poukazom na ust. § 15 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu“), v zmysle ktorého „poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia“. V čase podania žaloby nebolo ešte prešetrovanie poistnej udalosti skončené, pričom dôvodom nebola nečinnosť žalovaného 2/, alebo jeho nezáujem o skončenie tohto prešetrovania, ale rešpektovanie prezumpcie neviny žalovaného 1/, o čom bol žalobca zo strany žalovaného 2/ informovaný. Žalovaný 2/ nemohol ukončiť prešetrovanie poistnej udalosti bez preukázania zodpovednosti žalovaného 1/ za vzniknutú škodu, ktorá zodpovednosť bola nespochybniteľne preukázaná až právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/77/2015-560 zo dňa 07.06.2018, ktorým bol žalovaný 1/ uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa ust. § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný 2/ v odvolaní na tú skutočnosť, že hneď potom, ako sa dozvedel o právoplatnosti a vykonateľnosti uvedeného trestného rozsudku, z ktorého vyplýva zodpovednosť žalovaného 1/ za škodu vzniknutú na vozidle žalobcu, ukončil šetrenie poistnej udalosti a poistné plnenie bezodkladne poukázal na účet žalobcu. V uvedenej súvislosti žalovaný 2/ v odvolaní uviedol, že nemal možnosť postupovať inak, z ktorého dôvodu by bolo v rozpore so zásadou spravodlivého súdneho konania, ak by bol potrestaný v podobe povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania. Vzhľadom k tomu, že žalobcovi nevznikol ku dňu podania žaloby nárok na poistné plnenie, poistné plnenie nemohlo byť v tomto čase ani splatné. V závere odvolania žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. a V. zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v rozsahu 100 %, v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania a tak, že žalobca je povinný zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok z uplatneného nároku na náhradu škody v rozsahu 100%, v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške súdneho poplatku alebo tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov prvoinštančného konania nepriznáva; zároveň si žalovaný 2/ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2.3 Žalobca v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti výroku IV. a V. rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré odôvodňuje ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Ďalej žalobca v odvolaní poukázal na to, že súd prvej inštancie čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 8.832,87 Eur posúdil v zmysle ust. § 256 ods. 1 CSP ako zavinené žalovanými 1/ a 2/ vzhľadom na to, že žalovaný 2/ žalobou uplatnenú náhradu škody v tejto sume po podaní žaloby žalobcovi dobrovoľne uhradil, avšak pokiaľ ide o zastavenie konania v časti o zaplatenie sumy 3.319,23 Eur, súd prvej inštancie vychádzal z toho, že žalobca zobral žalobu v tejto časti uplatneného nároku na náhradu škody späť bez uvedenia dôvodu, preto dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca zaviniť zastavenie konania v tejto časti uplatneného nároku na náhradu škody v zmysle § 256 ods. 1 CSP. Následne súd prvej inštancie určil pomer úspechu a neúspechu v konaní a priznal mu voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,90%. Podľa názoru žalobcu takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania vo výroku IV. vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko v súlade s príslušnou judikatúrou platí, že súd pri určovaní pomerného rozdelenia náhrady trov konania, ktoré bolo sčasti zastavené, prihliadne či a kto zaviniť, že k zastaveniu konania muselo dôjsť. Najprv teda posúdi otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené a s prihliadnutím na tento záver potom hodnotí celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník konania úspešný (rozhodnutie NS SR, sp. zn. 6MCdo/19/2010). Ohľadom zastavenia konania v časti o zaplatenie sumy 3.319,23 Eur, súd prvej inštancie podľa názoru žalobcu nesprávne právne ustálil procesné zavinenie zastavenia konania zo strany žalobcu. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu vecnej škody vo výške 13.000 Eur, pričom vychádzal z odhadu trhovej hodnoty poškodeného motocykla. Žalovaného 2/ pred podaním žaloby opakovane vyzýval (listami zo dňa 29.04.2015 a zo dňa 20.11.2015) na vykonanie potrebných úkonov za účelom vyčíslenia vecnej škody z predmetnej dopravnej nehody, tento však odmietol vykonať likvidáciu škodovej udalosti a poskytnúť mu poistné plnenie. Po vykonanej ohliadke zo strany spoločnosti Slovexperta, s. r. o. mal žalobca len informáciu, že náklady na opravu poškodeného motocykla budú vysoké, z čoho mohol vydedukovať, že pôjde o totálnu škodu. Vzhľadom na uvedené pri podávaní žaloby nemal inú možnosť ako vychádzať z odhadu trhovej ceny motocykla pri nutnosti zohľadniť tú skutočnosť, aby si neuplatnil neprimerane nízku sumu, čo by mohlo viesť k premlčaniu jeho nároku, ak by si rozšíril svoj peňažný nárok až neskôr v priebehu konania v závislosti od výsledkov likvidácie poistnej udalosti zo strany žalovaného 2/. Je pritom podľa žalobcu zrejme, že si v konaní neuplatnil neprimerane vysoký nárok s poukazom na fakt, že aj žalovaný 2/ určil pri likvidácii poistnej udalosti všeobecnú hodnotu motocykla na sumu 11.032,87 Eur, od ktorej však odpočítal použiteľné zvyšky motocykla v sume 2.200 Eur. Späťvzatie žaloby v sume 3.319,23 Eur podľa žalobcu rovnako súvisí so skutočnosťou, že žalovaný 2/ splnil svoju povinnosť nahradiť mu vecnú škodu až po podaní žaloby. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že výšku požadovaného plnenia určil odhadom, nakoľko pre nespoluprácu žalovaného 2/ nemal k dispozícii konkrétnejší údaj o výške škody na poškodenej motorke. Mal za to, že výšku uplatneného nároku na náhradu škody určil podľa svojich najlepších možností v danom čase a nemôže mu byť pričítaný na ťarchu fakt, že žalovaný 2/ odmietol určiť výšku škody a jej náhradu neposkytol žalobcovi dobrovoľne, v dôsledku čoho si následne žalobca uplatnil peňažný nárok, ktorý nebol vyčíslený úplne presne, ale mierne prevyšoval skutočnú výšku vecnej škody, preto má za to, že späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 3.319,23 Eur rovnako procesne zaviniť žalovaní 1/ a 2/, ktorí boli povinní svoj záväzok splniť pred podaním žaloby. S poukazom na vyššie uvedené mal súd prvej inštancie podľa žalobcu priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania aj v časti späťvzatia žaloby o zaplatenie sumy 3.319,23 Eur, teda celkovo po zarátaní sumy 8.832,80 Eur v časti o zaplatenie sumy 12.152,10 Eur z celkovo uplatnenej náhrady škody v sume 13.000 Eur, čo predstavuje podiel žalobcu na úspechu 93,48 %. Úspech žalovaných potom predstavuje 6,52 %. Čistý pomer úspechu žalobcu tak predstavuje 86,96% (93,48% - 6,52% = 86,96%), a teda náhrada trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ mu mala byť priznaná v tomto rozsahu. Týmto pomerom mala byť podľa žalobcu určená aj povinnosť žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok z uplatneného nároku na náhradu škody (výrok V.). Vzhľadom na uvedené žalobca v odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku IV. a V. zmenil tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 86,96 % v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania a že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok z uplatneného nároku na náhradu škody v rozsahu 86,96 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške súdneho poplatku.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ žalobca uviedol, že s tvrdeniami žalovaného 1/ uvedenými v odvolaní nesúhlasí, pretože nie je pravdivé tvrdenie žalovaného 1/, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody bol voči nemu (žalovanému 1/) uplatnený po uplynutí premlčacej doby až podaním

žaloby na súd dňa 07.10.2019. Nárok na náhradu škody bol uplatnený voči obom žalovaným, teda aj voči žalovanému 1/ žalobou zo dňa 08.07.2016. Uvedenú odvoláciu námietku žalovaného 1/ preto považuje za úplne neopodstatnenú. Pokiaľ ide o druhú odvoláciu námietku žalovaného 1/, týkajúcu sa nedostatku vedomosti žalovaného 1/ pred podaním žaloby o uplatňovanom nároku, túto odvoláciu námietku považuje rovnako za nedôvodnú. Nárok na náhradu vecnej škody si uplatnil priamo u žalovaného 2/ ako poisťovateľa žalovaného 1/. Tento postup je súladný so zákonom, konkrétne s ustanovením § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Uvedené ustanovenie citovaného zákona zakladá právo poškodeného uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi. S poukazom na uvedené nemožno podľa žalobcu považovať námietku žalovaného 1/, že nebol upovedomený o uplatnenom nároku, za dôvodnú. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného 1/ zamietol a priznal mu plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ žalobca uviedol, že s tvrdeniami žalovaného 2/ uvedenými v odvolaní sa nestotožňuje, považuje ich za nepravdivé a nesprávne. Podanou žalobou si neuplatnil svoj nárok na náhradu škody predčasne, tak ako to tvrdí v odvolaní žalovaný 2/. Svoj nárok na náhradu škody si u žalovaného 2/ najprv riadne uplatnil listom zo dňa 20.05.2015 a vyzval ho aj ďalším listom zo dňa 20.11.2015 prostredníctvom svojho advokáta na zaplatenie poistného plnenia titulom vzniknutej škody a na vykonanie úkonov prešetrovania poistnej udalosti za účelom špecifikácie náhrady škody. Žalovaný 2/ mu odpovedal až listom zo dňa 02.12.2015, v ktorom mu oznámil, že nebola preukázaná zodpovednosť žalovaného 1/, a preto nie je možné uhradiť poistné plnenie. Na podklade tejto reakcie žalovaného 2/ bolo zrejmé, že tento nemieni pristúpiť k úhrade poistného plnenia, a to nielen v aktuálnom čase, ale nebolo zrejmé, či vôbec v budúcnosti poistné plnenie žalobcovi dobrovoľne poskytne. List žalovaného 2/ preto odôvodnene považoval za odmietnutie poskytnutia plnenia. Žalovaný 2/ mu nezaslal žiadne upovedomenie o údajnom prerušení prešetrovania poistnej udalosti do skončenia trestného konania vedeného voči žalovanému 1/ v zmysle jeho neskoršej argumentácie v súdnom konaní. Vzhľadom na uvedené nemal inú možnosť ako byť bdely vo vzťahu ku svojim právam a uplatniť si svoj nárok na náhradu škody na súde. Ak by vyčkával s podaním žaloby, tak ako to v odvolaní naznačuje žalovaný 2/, vystavil by sa riziku premičania nároku. Napokon to plne potvrdzujú aj okolnosti prípadu, keď žalovaný 2/ deklaroval skončenie prešetrovania poistnej udalosti až dňa 15.11.2018. V tejto dobe bol už žalobca odkázaný výlučne na dobrovoľné plnenie zo strany žalovaného 2/, nakoľko jeho nárok by bol premičaný, čím by sa vystavil riziku neúspešného vedenia súdneho konania. Za nepravdivé označil žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ aj tvrdenie žalovaného 2/, podľa ktorého poistné plnenie nemohlo byť ku dňu podania žaloby splatné. Žalovanému 2/ nič podľa žalobcu nebránilo, aby riadne a včas dobrovoľne uhradil uplatnený nárok žalobcu na podklade takto vykonaného prešetrovania poistnej udalosti. Napriek tomu mu žalovaný 2/ zaslal písomné vyjadrenie, že poistné plnenie mu neposkytne. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že súd prvej inštancie vecne správne ustálil, že žalovaní 1/ a 2/ procesne zavinili zastavenie konania, z ktorého dôvodu sú povinní nahradiť žalobcovi trovy konania. Takéto rozhodnutie vychádza z ustálenej rozhodovacej praxe súdov, v zmysle ktorej, ak žalovaný po podaní žaloby plnil žalobcovi, v dôsledku čoho vzal žalobca žalobu podanú dôvodne späť, platí, že konanie procesne zavinil žalovaný. Kritérium procesného zavinenia zastavenia konania sa posudzuje z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť. Procesné zavinenie zastavenia konania žalovaného bude dané vtedy, ak späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom alebo v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky (rozhodnutie NS SR, sp. zn. 7MCdo/4/2010). V závere vyjadrenia k odvolaniu žalovaného 2/ žalobca uviedol, že má za to, že skutočnosti uvádzané žalovaným 2/ v odvolaní, spočívajúce v nemožnosti žalovaného 2/ vyplatiť žalobcovi poistné plnenie skôr, než bola preukázaná zodpovednosť škodcu za vzniknutú škodu v prvom rade nenastali a aj keby hypoteticky nastali, nepredstavovali by dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania. Z okolnosti prípadu je totiž zrejmé, že žaloba bola podaná dôvodne a že žalobca bol nútený ju podať práve vzhľadom na postoj žalovaného 2/, ktorý odmietal poistné plnenie žalobcovi poskytnúť. Je preto podľa žalobcu vylúčené, aby boli na strane žalovaného 2/ dané také výnimočné okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznať mu náhradu trov konania. S poukazom na vyššie uvedené žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného 2/ zamietol a priznal mu plnú náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ a k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa pripája k vyjadreniu žalovaného 2/ zo dňa 09.11.2020 a navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku IV. a V. tak, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému 1/ trovy konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia prvoinštančného súdu o výške trov konania a že žalobca je povinný zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok z uplatneného nároku na náhradu škody v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia prvoinštančného súdu o výške súdneho poplatku.

6. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní sa nemožno stotožniť, a to najmä z toho dôvodu, že žalovaný 2/ nemohol ukončiť prešetrovanie poistnej udalosti bez preukázania zodpovednosti žalovaného 1/ za vzniknutú škodu, ktorá zodpovednosť bola nespochybniteľne preukázaná až právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Lučenec, č. k. 3T/77/2015-560 zo dňa 07.06.2018, ktorým bol žalovaný 1/ uznávaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona. V uvedenej súvislosti žalovaný 2/ poukázal na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, v zmysle ktorého poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. V nadväznosti na uvedené žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v zmysle uvedeného ustanovenia nemohol žalobcovi poskytnúť poistné plnenie skôr ako skončil prešetrovanie poistnej udalosti, ktoré bolo potrebné na zistenie, v akom rozsahu a či vôbec je povinný toto poistné plnenie žalobcovi poskytnúť. Zdôraznil, že svojim konaním neporušil žiadne ustanovenie Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu a ani iné ustanovenia právnych predpisov, preto by bolo podľa jeho názoru v rozpore so zásadou spravodlivého súdneho konania, aby bol potrestaný v podobe povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania. Ďalej uviedol, že dôvodom prečo prešetrenie poistnej udalosti bolo ukončené až dňa 15.11.2018, nebola pasivita žalovaného 2/, resp. jeho nezáujem o skončenie tohto prešetrovania, ale rešpektovanie prezumpcie neviny žalovaného 1/, o čom bol žalobca zo strany žalovaného 2/ informovaný. Žalovaný 2/ nemal inú možnosť ako počkať na právoplatné skončenie trestného konania vedeného proti žalovanému 1/, ktorým sa mala preukázať jeho zodpovednosť za vzniknutú škodu. Žalobca mal podľa názoru žalovaného 2/ možnosť postupovať v uvedenom prípade inak, a to aj bez vystavenia sa riziku premlčania uplatneného nároku. Podľa názoru žalovaného 2/, žalobca si mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť v rámci trestného konania, čo by malo za následok spočívajúce plynutie premlčacej doby. V prípade, že by tak žalobca urobil, mohol súd priamo v rámci trestného konania rozhodnúť o jeho nároku na náhradu škody alebo ho mohol odkázať so svojim nárokom na civilné konanie. S poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie podľa žalovaného 2/ dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne nesprávne právne posúdil otázku náhrady trov konania. Podľa názoru žalovaného 2/ sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal dôvodnosťou podania žaloby zo strany žalobcu a dokonca sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal ani s tvrdením žalovaného 2/ o tom, že žaloba bola zo strany žalobcu podaná na súd predčasne. Rovnako sa mal súd prvej inštancie podľa názoru žalovaného 2/ vysporiadať so situáciou, v ktorej sa žalovaný 2/ ocitol, keď nemohol žalobcovi plniť skôr ako bola preukázaná zodpovednosť žalovaného 1/ za vzniknutú škodu. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo/4/2010, na ktorý sa žalobca odvoláva, podľa názoru žalovaného 2/ uvedené rozhodnutie NS SR sa týka skutkovo a aj právne úplne inej veci, z ktorého dôvodu ho nemožno v tomto konaní aplikovať. Na základe uvedeného žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako uviedol v petite svojho odvolania.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu, žalovaného 1/ a žalovaného 2/ v rozsahu a z dôvodov daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním žalobcu, žalovaného 1/ a žalovaného 2/ napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti trov konania a úhrady súdneho poplatku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie premietnutých do odvolaní napadnutých výrokov IV. a V. rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok uplatnených žalobcom, žalovaným 1/ a žalovaným 2/, ktorí nesúhlasili s tým ako súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania a o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu, pričom namietali najmä posúdenie zavinenia zastavenia konania súdom prvej inštancie, a to

tak, že žalovaní 1/ a 2/ tvrdili, že žalobca zavinil zastavenie konania, pretože podal žalobu predčasne (argumentácia žalovaného 1/) alebo naopak po uplynutí premlčacej doby (argumentácia žalovaného 2/) a žalobca tvrdil, že žalovaní 1/ a 2/ zavinili zastavenie konania, a to pokiaľ ide o sumu 8.832,87 Eur a aj o sumu 3.319,23 Eur.

9. Po prejednaní odvolania žalobcu a žalovaných 1/ a 2/ odvolací súd uvádza, že rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch IV. a V. považuje za vecne správny. Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa náhrady trov konania a úhrady súdneho poplatku jasne a zreteľne vysvetlil na základe akých úvah súvisiacich s aplikáciou procesných ustanovení upravujúcich náhradu trov konania a príslušných ustanovení Zákona o súdnych poplatkoch dospel k záveru premietnutému do odvolaní napadnutých výrokov IV. a V. rozsudku súdu prvej inštancie, keď v súlade s rozhodnutím NS SR sp. zn. 6MCdo/19/2010, na ktoré poukázal v odvolaní (aj keď v iných súvislostiach) žalobca, najskôr vyriešil otázku procesného zavinenia zastavenia konania v časti o zaplatenie sumy 8.832,87 Eur (výrok I.) a v časti o zaplatenie sumy 3.319,23 Eur (výrok II.) a následne (vzhľadom na to, že žaloba bola v časti o zaplatenie sumy 847,90 Eur s prísl. zamietnutá) pri zohľadnení procesného zavinenia vyššie uvedených čiastočných zastavení konania, rozhodol o pomere úspechu sporových strán v konaní tak, že žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 35,90 %.

10. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že v zmysle ustálenej judikatúry pri zastavení konania na základe späťvzatia žaloby súd pri rozhodovaní o trovách konania skúma procesnú zodpovednosť na oboch procesných stranách, teda tak na strane žalobcu ako aj na strane žalovaného (v tomto prípade žalovaných 1/ a 2/) a pokiaľ žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, spočívajúce napr. v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania. Ak však žalobca zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu späťvzatia a bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného v priebehu konania, procesné zavinenie zastavenia konania nemožno pričítať na vrub žalovaného, preto platí, že žalobca zavinil zastavenie konania (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 7MCdo/4/2010). Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 5MCdo/12/2008, „zavinenie zastavenia konania je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej“.

11. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z vyššie uvedenej ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, preto nepochybil (tak ako to tvrdia vo svojich odvolaniach odvolatelia) keď zavinenie zastavenia konania posudzoval výlučne z hľadiska procesného, nie z hľadiska hmotnoprávneho, kde napr. žalovaný 1/ v rozpore s obsahom odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie tvrdil, že súd prvej inštancie vo vzťahu k celému uplatnenému nároku dospel k záveru, že žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby, čo nezodpovedá skutočnosti.

12. Rovnako vo vzťahu k povinnosti žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok v rozsahu 35,90 % postupoval súd prvej inštancie v súlade s ust. § 4 ods. 2 písm. i) a ust. § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch; jeho rozhodnutie je preto vecne správne aj pokiaľ ide o uloženie povinnosti žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok v rozsahu 35,90 % z uplatneného nároku na náhradu škody.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pretože žiadna zo strán sporu nebola v odvolacom konaní úspešná.

14. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.